

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224200863
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8224200863.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a doc. JUDr. Petra Molitorisa PhD., v spore žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. XXXX XXX/XX, XXX XX C., zastúpenej: Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50424777, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 9Csp/12/2024-74 zo dňa 14.5.2025, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni vo vzťahu k žalovanému sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ a „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Súd u r č u j e , že bezúčelový úver zo zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere B.XXXXXXXXXXX z 26.09.2014 j e bezúročný a bez poplatkov. II. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.“

2. Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 2 písm. i), § 9 ods. 2 písm. f), j) a y), § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48 zmenenej smernicou 2011/90.

3. Z obsahu zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.9.2014 súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu, predmetom ktorej bol bezúčelový úver vo výške 1.600,- eur. Údaje o úvere sú uvedené v časti zmluvy označenej ako Úver (kolónky 34 až 46) a z nich vyplýva, že žalobkyňa mala tento úver podľa zmluvy splatiť 48-imi mesačnými splátkami vo výške 55,63 eur, pričom v zmluve (kolónka č. 39) je uvedená ročná úroková sadzba 28,16 a RPMN 32,5 % (kolónka 40) s hviezdíčkou odkazujúcou na malý text na spodku danej časti zmluvy, kde je uvedené, že RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t. j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretím dňom po dni jej podpisu. V kolónke 41 je uvedená priemerná hodnota RPMN 18,01 % a v kolónke 42 označenej ako termíny splatnosti splátok sú uvedené dve hviezdíčky odkazujúce na malý text na spodku danej časti zmluvy, kde je uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu

poskytnutia úveru a dátum splatnosti druhej a nasledujúcej splátky že je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.

4. Žalobkyňa žiadala určiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Súd vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania s tvrdením žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa stotožnil a preto žalobe vyhovel.

5. Nebolo medzi stranami sporné, že v prípade úveru, ktorého poskytnutie strany dojednávajú prostredníctvom tlačiva zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere malo sa jednať o spotrebiteľský úver a že teda strany v danom prípade založili spotrebiteľský občianskoprávny vzťah.

6. Súd súhlasil s názorom žalobkyne, že v zmluve zo dňa 26.9.2014 nie je zákonným spôsobom uvedená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j), t. j. ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, preto tento úver je v zmysle § 11 ods.1 písm. b) uvedeného zákona bezúročný a bez poplatkov.

7. Účelom § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je spotrebiteľa úplne a pravdivo informovať o reálnych, teda skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To, že do zmluvy nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj, je zrejme aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje (viď § 2 zákona č.129/2010 Z. z.), pričom aj z § 4 zákona č. 129/2010 Z. z. - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa.

8. Obrana žalovaného, že zmluva spĺňa všetky náležitosti je nedôvodná k čomu súd poukazuje na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.5.2024 sp. zn. 9Cdo/4/2022 (viď bod 20 jeho odôvodnenia), podľa ktorého, aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť údaje v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods. 2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Zároveň nesprávne uvedený údaj môže mať za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky, úročenie úverovej sumy). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov.

9. Rovnako ako žalobkyňa preto aj súd poukazuje na závery rozsudku Súdneho dvora z 23.1.2025 vo veci C-677/2023 podľa ktorého Článok 10 ods.2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.

10. Vzhľadom na tento rozsudok teda nie je možné túto náležitosť posúdiť podľa záveru Najvyššieho súdu SR v rozsudku 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021 (R 86/21), ktorý uviedol, že postačuje, ak tieto predpoklady, t. j. výška úveru, výška splátky, jej interval, počet splátok, prípadne ďalšie náklady spotrebiteľa sú v zmluve uvedené, hoci ako iné náležitosti (k tomu podporne aj rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/180/2024).

11. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.9.2014 nie je obsiahnutý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Za takejto situácie žalobkyňu ako spotrebiteľa nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy poznal všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý poznal všetky okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jej záväzku.

12. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Už tento samotný nedostatok zakladá bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, preto skúmanie ďalších zákonom predpokladaných náležitostí by bolo nadbytočné.

13. Súd opätovne uvádza, že ak zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vo svojich ustanoveniach priamo považuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za jeden zo základných predpokladov pre výpočet RPMN, je nepochybné, že takýto predpoklad musel byť priamo uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. V uzatvorenej Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.9.2014 nie je obsiahnutý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Za takejto situácie žalobkyňa ako spotrebiteľa nemožno považovať za takého, ktorý pri uzatváraní zmluvy poznal všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku za takého, ktorý poznal všetky okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jej záväzku. (k tomu pozri aj rozsudok Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/36/2022).

14. K samotnej výške RPMN a úroku, ktorých sa týkala podstatná časť argumentácie tak žalobkyne (ktorá tvrdila, že sú v rozpore s dobrými mravmi) ako aj žalovaného súd uvádza, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bolo bezpredmetné sa zaoberať výškou úroku, resp. odplaty, nakoľko nárok na tieto úroky a poplatky vôbec nevznikol. Z danej úverovej zmluvy žalovanému ako veriteľovi vznikol nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru, preto nebolo namieste hypoteticky skúmať, či výška v zmluve uvedeného úroku, na ktorý vôbec nárok nevznikol je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi.

15. O tom, že v prípade RPMN a jej správneho a úplného zákonného vyjadrenia vrátane všetkých predpokladov použitých na jej výpočet ide o absolútne kľúčový údaj svedčí aj to, že aj po novele zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č.279/2017 Z. z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová, a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") ostalo správne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a všetkých predpokladov použitých na jej výpočet podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky.

16. V súvislosti so záverom súdu o procesnej prípustnosti žaloby poukazuje súd na novelu zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenú zákonom číslo 279/2017 Z. z., ktorou sa do tohto zákona zaviedlo ust. § 11 ods. 4, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

17. Vzhľadom na všetko uvedené súd obranu žalovaného voči žalobe nemal za dôvodnú a žalobe vyhovel.

18. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, žalobkyňa bola plne úspešná, preto má v zmysle § 255 ods. 1 nárok na náhradu trov konania, a preto v súlade s § 262 ods. 1 CSP súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol vo výroku II. tohto rozsudku tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

19. Proti rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1. písm. f) a h). Prvá odvolacia námietka smeruje voči skutočnosti, že nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie naopak zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky predpoklady pre výpočet RPMN nakoľko výška

RPMN je v zmluve uvedená správne aj s predpokladmi pre jej výpočet. Klient bol pred podpisom úverovej zmluvy presne informovaný o všetkých položkách, ktoré vstupujú do vzorca pre výpočet RPMN a ktoré sú uvedené aj v zmluve. Smernica požaduje uviesť údaje o RPMN zrozumiteľne a stručne. Keďže zákon o spotrebiteľských úveroch ani smernica neuvádzajú iné kritérium má žalovaný za to, že postupoval v súlade so zákonom. Z týchto dôvodov sa žalovaný domnieva, že nemôže ísť o ten istý prípad ako je uvedenie nesprávneho údaj v neprospech spotrebiteľa alebo jeho úplné neuvedenie, ktoré vnútroštátna úprava podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje tým, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takáto sankcia by nemohla byť považovaná za primeranú, keď žalobca mohol riadne posúdiť rozsah svojich budúcich záväzkov. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na uznesenie Súdneho dvora EÚ zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10. Aj v zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15, sa vyžaduje v prípade sankcionovania bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy uplatňovanie princípu primeranosti.

20. Jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN sú špecifikované priamo v úverovej zmluve v časti Úver na strane 1., kde sú uvedené všetky položky, ktoré do vzorca vstupujú, t. j. výška úveru 1.600,- eur, výška mesačnej splátky 55,63 eur, termíny splatnosti splátok – každý mesiac do 15-teho dňa, počet splátok 48, ročná úroková sadzba 28,16 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2.670,24 eur, termín konečnej splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15-teho dňa v mesiaci. Žalobca tak tieto parametre nemusel dohľadávať a identifikovať podrobným preskúmaním podmienok zmluvy. Žalovaný tak umožnil žalobcovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať všetky predpoklady na výpočet RPMN. Zároveň i samotný Súdny dvor Európskej únie vo veci C-677/23 z 23. januára 2025 uviedol, že predpoklady použité na výpočet RPMN môžu byť zložité, a preto je potrebné ich zrozumiteľne, stručne a výslovne uviesť v zmluve o úvere, čo v tomto prípade bolo jednoznačne splnené, nakoľko žalobca nebol nútený ich Strana 3 z 5 identifikovať na základe žiadneho prepočítania jednotlivých ustanovení zmluvy. Tieto údaje tak predmetná zmluva obsahuje v pre spotrebiteľa zrozumiteľnej, transparentnej a jasne označenej podobe, pričom tieto údaje sú skutočnými predpokladmi pre výpočet RPMN. Žalovaný má za to, že predmetná spotrebiteľská zmluva spĺňa požiadavky vo vzťahu k povinnosti zakotvenej v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, a to v podobe uvedenia všetkých predpokladov použitých pre výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V tejto súvislosti poukazujeme i na to, že z rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-677/23 z 23. januára 2025 nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 ods. j) taktiež neupravuje, aby veriteľ do úverovej zmluvy uvádzal priamo vzorec výpočtu RPMN. Rovnako nie je správne stotožňovať predpoklady výpočtu (čo predstavuje jednotlivé položky, ktoré sa dopĺňajú do vzorca a v úverovej zmluve sú uvedené ako napr. výška splátky, výška čerpania, atď.) s matematickým výpočtom, na ktorý žalovaný využíva program aprobovaný Národnou bankou Slovenskej republiky. Žalovaný má za to, že všetky predpoklady na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú, a súd vážne pochybil keď vzhľadom na zložitosť výpočtového vzorca v dôsledku nevedomosti správneho doplnenia vstupných parametrov, tieto považoval za absentujúce.

21. Predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov spolu s uvedením všetkých predpokladov potrebných na jej výpočet (vyššie spomenutá časť s názvom ÚVER). Pokiaľ ide o celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, tie predstavujú práve hodnotu RPMN, ktorá v zmluve uvedená je. V danom prípade zákon neuvádza ako podstatnú náležitosť úverovej zmluvy vo svojom § 9 ods. 2 osobitnú položku s názvom celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ale iba povinnosť uviesť RPMN (písm. j) §9 ods. 2 zákona o SÚ), ktorá tieto náklady predstavuje a percentuálne vyjadruje. Nemôže preto obstať odôvodnenie prezentované okresným súdom, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú jedným z predpokladov výpočtu RPMN, nakoľko z jednotlivých obligatórnych náležitostí (v zmysle § 9 ods. 2 zákona o SÚ) je realizovaný výpočet RPMN, ktorý práve predstavuje pre spotrebiteľa hodnotu celkových percentuálne vyjadrených ročných nákladov. Súd prvého stupňa nemôže svojvoľne „vytvárať nové položky“ ako ďalšie zákonom nevyžadované predpoklady na výpočet RPMN. Na základe uvedeného nesprávneho výkladu tak nesprávne skonštatoval, že „v uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.9.2014 nie je obsiahnutý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“. Ako sme vyššie uviedli, žiadny takýto údaj v §9 ods. 2 zákona o SÚ vyžadovaný nie je a ani nemôže nakoľko týmto údajom je práve hodnota RPMN uvedená v zmluve. Nejedná sa teda v danom prípade o osobitný parameter vstupujúci do vzorca na výpočet RPMN, ale je nám práve výsledok výpočtu veličín

dosadených do vzorca RPMN tak ako ich predpokladá § 9 ods. 2 zákona o SÚ. Strana 4 z 5 Žalovaný preto považuje napadnutý rozsudok prvostupňového súdu za nesprávny, vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci a taktiež za nedostatočne a neúplne odôvodnený, a preto nespĺňajúci kritéria podľa § 220 ods. 2 CSP. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie, sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

22. V závere svojho odvolania žalovaný poukazuje na nález Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 547/2012, z ktorého cituje: „Všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu SR ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti Strana 5 z 5 práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilantiibus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa.“ K uvedenému je nevyhnutným dodať, že aj ochrana spotrebiteľov musí mať určité hranice a nemôže dochádzať pri sporoch s nimi k ich bezhraničnej ochrane bez ohľadu na platné právo. Na preukázanie svojich záverov o neprimeranej ochrane spotrebiteľov na úkor dodávateľov poukázal taktiež na nález Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2018 PL. ÚS 11/2016-60.

23. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhuje aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a priznal žalovanému náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

24. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

25. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo v súlade s § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove.

26. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

27. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie zdôvodnil v rozsahu, ktorý obстоjí v konfrontácii s požiadavkami kladenými na kvalitu súdnych rozhodnutí. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie súdu prvej inštancie. Vzhľadom na to, že odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvoinštančné konanie a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku a len na doplnenie jeho správnosti dodáva:

28. K námietke o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce

aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

29. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, žalobca dňa 26.9.2014 uzatvoril so žalovaným štandardnú formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver v súlade s ustanoveniami v tom čase účinného zákona č. 129/2010 Z. z. Tento právny predpis v ustanovení § 9 ods. 2 upravoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

30. Ako bolo v konaní ustálené, uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľka, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. Čo sa týka ročnej percentuálnej miery nákladov, táto bola definovaná v ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumeli celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Podľa § 19 ods. 2 daného zákona na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

33. Ak zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vo svojich ustanoveniach priamo považuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za jeden zo základných predpokladov pre výpočet RPMN, je nepochybné, že takýto predpoklad musel byť priamo uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s ust. § 9 ods. 2 písm. j) tohto právneho predpisu.

34. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.9.2014 nie je obsiahnutý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Za takejto situácie žalobcu ako spotrebiteľa nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy poznal všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý poznal všetky okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

35. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

36. Predmetom konania je spotrebiteľský nárok, ktorý je harmonizovaný právom Európskej únie. Rozsudky Súdneho dvora EÚ majú prednosť pred vnútroštátnymi prameňmi práva a v rozsahu, v ktorom vnútroštátne právo im odporuje, ma súd povinnosť zdržať sa aplikácie konfliktného vnútroštátneho práva.

37. K údaju o RPMN odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru. Pri údaji o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky.

38. V Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 7/2021 bolo zverejnené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.2.2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril právny názor, podľa ktorého z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení do 31.3.2015 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet.

39. Je nepochybné, že v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie (3.2.2025) už Súdny dvor EÚ dňa 23.1.2025 rozhodol rozsudkom vo veci C-677/23 o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, podaného rozhodnutím Krajského súdu v Prešove z 12.10.2023, ktorý súvisí s konaním A.B, F.B proti Slovenskej sporiteľni, a.s. Z tohto rozsudku vyplýva: „58. Pokiaľ ide o povinnosť uviesť tieto rôzne predpoklady v zmluve o úvere v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, z judikatúry uvedenej v bode 30 tohto rozsudku vyplýva, že táto povinnosť má zabezpečiť, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami. 59. Toto uvedenie tak musí spotrebiteľovi umožniť overiť, či obchodník správne vypočítal RPMN, a ak nie, uplatniť svoje práva, najmä právo na odstúpenie od zmluvy stanovené v článku 14 smernice 2008/48, pričom lehota na uplatnenie tohto odstúpenia od zmluvy sa predlži v prípade porušenia požiadaviek stanovených v článku 10 tejto smernice, ako aj ostatných práv stanovených vo vnútroštátnej právnej úprave, ako sankcia prijatá v súlade s článkom 23 uvedenej smernice. 60. V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti, ako je RPMN uvedená v článku 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48 (rozsudok z 09. 11. 2016, Home Credit Slovakia, C-42/15, EU:C:2016:842, bod 70). 61. Na základe tejto judikatúry treba konštatovať, že uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN v zmluve o úvere má tiež, najmä z dôvodov uvedených v bodoch 58 a 59 tohto rozsudku, pre spotrebiteľa zásadný význam. 62. Keďže neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 smernice 2008/48 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 09. 11. 2016, Home Credit Slovakia, C-42/15, EU:C:2016:842, bod 71). 63. Vzhľadom na to, že ako bolo pripomenuté v bode 55 tohto rozsudku, predpoklady použité na výpočet RPMN môžu byť zložité, je potrebné ich zrozumiteľne, stručne a výslovne uviesť v zmluve o úvere, pričom samotná možnosť spotrebiteľa identifikovať ich na základe prečítania jednotlivých ustanovení tejto zmluvy nepostačuje. 64. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet RPMN musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto 2. Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.“

40. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Ročná percentuálna miera nákladov sa počíta podľa vzorca v prílohe č. 2 k Zákona o spotrebiteľských úveroch a na základe údajov platných v čase uzavretia tejto zmluvy. Celkové náklady spotrebiteľa predstavujú súčet úrokov za úver podľa tejto zmluvy. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že (i) úver je poskytnutý v deň poskytnutia úveru a (ii) v dohodnutej výške (iii) úver sa až do jeho úplného splatenia úročí fixnou úrokovou sadzbou, (iv) zmluvné strany si riadne a v súlade so zmluvou budú plniť svoje povinnosti a (v) nedôjde k zmene splátkového kalendára.

41. Predmetné zmluvné dojednania v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.9.2014, čo do označenia všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN nemožno považovať za zrozumiteľné a jasné, nakoľko dochádza k prehodeniu pomyslenej loptičky na stranu spotrebiteľa, aby si všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN, dohľadal z textu zmluvy. V tejto súvislosti sa žiada,

aby veriteľ bol dôsledný a aby spotrebiteľovi poskytol jasný a pochopiteľný obraz o tom, ktoré údaje zo zmluvy sú údajmi použitými na výpočet RPMN.

42. Je potrebné konštatovať, že údaj o predpokladoch použitých na výpočet RPMN v zmluve absentuje. Nie je výslovne uvedené, aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN. Uvedenie údajov o výške úveru, splátky, intervale, počte a termíne splátok, výške úrokov, úrokovej sadzby, atď. na splnenie povinnosti uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov nepostačuje. Odvolací súd sa preto stotožňuje so sudom prvej inštancie, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba táto jej povinná náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Účelom tohto ustanovenia je totiž to, aby spotrebiteľ pochopil údaj o RPMN a aby mal informáciu o tom, ktoré údaje sa použijú pre jej výpočet. Je potrebné uviesť, ktoré údaje sú relevantné pre výpočet, a teda pre výšku RPMN, že pri tomto údají sa vychádza z výšky úveru, počtu splátok, výšky mesačnej splátky, či už s poistením alebo bez poistenia a podobne a tieto predpoklady pre výpočet RPMN musia byť v zmluve uvedené prehľadne a transparentne bez ohľadu na to, že jednotlivé údaje uvedené sú, nakoľko ide o povinnú náležitosť zmluvy. Logickým výkladom týchto ustanovení je potrebné dospieť k záveru, že splnením povinnej náležitosti zmluvy vo forme uvedenia všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN nie je, ak jednotlivé údaje potrebné pre výpočet RPMN sú v zmluve uvedené ako iná jej povinná náležitosť, inak by zákonodarca nemal dôvod duplicitne uvádzať pri absencii týchto jednotlivých povinných náležitostí, či už ohľadom výšky úveru alebo výšky a počtu mesačnej splátky, ale aj ohľadom uvedenia všetkých predpokladov pre výpočet RPMN sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

43. V posudzovanej zmluve absentuje uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN, a preto zo zákona nastáva fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd sa stotožňuje aj s konštatovaním súdu prvej inštancie v bode 29. odôvodnenia, že nebolo potrebné sa zaoberať výškou úroku, nakoľko nárok na tieto úroky a poplatky veriteľovi vôbec nevznikol, nakoľko mal nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru.

44. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného, odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo strany sporu na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003).

45. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne, nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (I. ÚS 188/06).

46. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

47. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, preto jej súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

48. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).